

ویژگی‌های شخصیتی، سبک‌های مدیریتی و مدیریت تعارض در یک واحد نظامی

سیدحسین سلیمی^۱, PhD, رضا کرمی‌نیا^۲, PhD, علی‌اکبر اسماعیلی^{*} MSc

^{*} مرکز تحقیقات علوم رفتاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه... (۱۴)، تهران، ایران

^۱ مرکز تحقیقات فیزیولوژی ورزش، دانشگاه علوم پزشکی بقیه... (۱۴)، تهران، ایران

^۲ گروه روانشناسی بالینی دانشگاه علوم پزشکی بقیه... (۱۴)، تهران، ایران

چکیده

اهداف: شخصیت مدیران، در فرآیند و انتخاب روش حل تعارض و سبک مدیریت تاثیرگذار است. هدف تحقیق حاضر بررسی رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی، سبک رهبری و مدیریت تعارض در یک واحد نظامی بود.

روش‌ها: این مطالعه مقطعی به شیوه همبستگی در سال ۱۳۸۸ روی ۲۰۰ نفر از مدیران ارشد یکی از واحدهای نظامی شهر قم با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس انجام شد. سبک رهبری براساس پرسشنامه سبک رهبری و ویژگی‌های شخصیتی مدیران براساس پرسشنامه NEO و مدیریت تعارض براساس پرسشنامه رایزن مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج به کمک روش‌های آمار توصیفی و استنباطی با نرم‌افزار SPSS 16 تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: از بین سبک‌های رهبری، سبک رهبری خیرخواهانه- مشورتی بیشترین فراوانی را داشت (۶۵/۵٪). ویژگی شخصیتی توافق‌پذیری بیشترین ویژگی مشاهده شده بود (۱۹/۵٪). ویژگی شخصیتی برون‌گرایی با سبک مدیریت مشارکتی رابطه مثبت معنی‌دار داشت. در تحلیل همبستگی، بین سبک راه حل جو و سبک اعمال کنترل با ویژگی شخصیتی برون‌گرایی رابطه مثبت و معنی‌دار وجود داشت. همچنین بین سبک ناسازش کار با ویژگی شخصیتی روان‌آزده‌گرایی رابطه مثبت و معنی‌دار مشاهده شد.

نتیجه‌گیری: سبک آمرانه خیرخواهانه- مشورتی سبک رهبری مورد استفاده در بین مدیران ارشد واحد نظامی مورد مطالعه است و ویژگی شخصیت توافق‌پذیر، بیشترین ویژگی شخصیتی مدیران ارشد این واحد است. سبک راه حل جو و سبک اعمال کنترل با نمره سبک مدیریت رابطه مثبت دارد. بین ویژگی شخصیت روان‌آزده‌گرایی با نمره مدیریت رابطه منفی و معنی‌دار وجود دارد.

کلیدواژه‌ها: ویژگی‌های شخصیتی، سبک‌های مدیریتی، مدیریت تعارض، پرسشنامه NEO

Personality traits, management styles & conflict management in a military unit

Salimi S. H.¹ PhD, Karaminia R.² PhD, Esmaeili A. A.* MSc

*Behavioral Sciences Research Center, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

¹Sport Physiology Research Center, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

²Department of Clinical Psychology, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Abstract

Aims: Personality of managers affects their managerial style and their conflict management method. This study was performed with the aim of investigating the relation between personality traits, leadership styles and conflict management methods in a military unit.

Methods: This cross-sectional correlation study was performed on 200 senior managers of a military unit in Ghom who were selected by available sampling method. The leadership style was investigated by leadership styles questionnaire and managers' personality traits were investigated by NEO questionnaire and their conflict management method was studied by Robbins questionnaire. Data was analyzed by SPSS 16 using descriptive and inferential statistical methods.

Results: The advisory-benevolent imperative leadership style was the most frequent style (65.5%) and compatible personality was the most observed characteristic (19.5%). The extrovert personality had positive relation with participatory management style. There was a significant positive relationship between the extrovert personality and management style score. In addition, there was a significant positive relationship between neuroticism and incompatible style.

Conclusion: The advisory-benevolent imperative leadership style is the most frequent style and compatible personality is the most observed characteristic among the studied unit's senior managers. There is a significant positive relationship between solution-seeking and controlling methods of managing conflict and management style score and there is a significant negative relationship between neuroticism and management style score.

Keywords: Personal Traits, Management Styles, Conflict Management, NEO Questionnaire

مقدمه

بالقوه در موقفيت شغلی است و ويژگی های شخصيتي برون گرایي و باوجوداني، همراه با سبک مدريعي مشاركتي عامل موقفيت رئيس هستند [۹]. کوزران در تحقيقى بين مدیران کشورهای تركيه، اردن و ايالات متعدد با توجه به پنج شيوه مدريعي به نتایج زير دست يافت: (الف) در تركيه، اغلب مدیران روش همکاري را بر روش های اجرائي و مصالحه ترجيح مى دادند. (ب) در اردن به ترتيب؛ شيوه همکاري، مصالحه، تطبقي، اجتنابي و اجرائي استفاده مى شد. (ج) در ايالات متعدد، روش همکاري در بالاترين سطح و سپس روش های مصالحه، تطبقي و اجرائي قرار داشت [۱۰]. در مطالعه اى در سال ۱۹۹۸ در ايالات متعدد که از طريق پرسش نامه انجام شد، برون گرایي با سبک مدريعي آمرانه رابطه مثبت داشت. در حالی که توافق پذيری و روان آزرده گرایي با سبک مدريعي آمرانه رابطه منفي داشتند. همچنين برون گرایي، گشودگی و باوجوداني با اجتناب رابطه منفي داشتند، در حالی که با وجوداني و روان آزرده گرایي با اجتناب رابطه مثبت داشتند [۱۱]. البته در مطالعه ديگری در ايالات متعدد، ۹۷ زن پرستار شاغل در جنوب مى سى پى برسى شدند و در آنها ارتباط آماري معنى داری بين ويژگي های شخصيتي و روش برخورد با تعارض وجود نداشت [۱۱]. مارties، مطالعه اى را با عنوان برسى رابطه بين "پنج ويژگي بزرگ شخصيتي" و شيوه های مدريعي در بعد روابط اعتماد بين مدیران و کارکنان انجام داده است. نتایج نشان داد که بين شيوه های مدريعي با روابط اعتماد بين مدیران و کارکنان، ارتباط معنى دار و مثبت وجود دارد [۱۲]. در تحقيقى در مورد برسى رابطه بين ابعاد شخصيتي مدیران، وجود رابطه معنى دار بين ابعاد شخصيتي با سبک مدريعي تعارض مانند سبک مدارا و سبک اجتنابي بيان شده است [۱۳]. مطالعات نشان مى دهد که سبک رهبرى اغلب مدیران از ديدگاه خودشان مشاوره اى است. اين ديدگاه توسط مطالعات مختلف مانند تاجور و ابراهيمى بيان شده است [۱۴]. در حالی که يافته های مصدق را (عرب و اخترى و همکاران) اين يافته ها را تاييد نمى کند [۱۵]. کلا ترى در سال ۱۳۸۶ پژوهشى با هدف تعين رابطه بين سبک های مدريعي تعارض با ويژگي شخصيتي مدیران دانشگاه های شهر یزد انجام داد. يافته های اين پژوهش نشان داد که ويژگي شخصيتي برون گرایي با سبک های مدريعي تعارض به شيوه همکاري و تشريك مسامي و توافق و نرمش رابطه دارد و در ساير متغيرها با سبک های مدريعي تعارض، تفاوت معملي داری مشاهده نشد [۱۳]. نتایج مطالعه زرنوشه در سال ۱۳۷۹ در يكى از بيمارستان های نظامي شهر تهران نشان داد که ۵۰٪ مدیران از سبک راه حل جو، ۴۵/۸٪ از سبک كنترلى و ۴/۲٪ از سبک عدم مقابله استفاده مى کرددن [۱۶]. يافته های تحقيق ديجري توسيط / مين ترابي در سال ۱۳۸۳ نشان داد که ۵۴/۲٪ مدیران سبک رهبرى وظيفه گرا، ۳۵/۶٪ سبک رابطه گرا و ۱۰/۲٪ سبک رهبرى مستقل اجتماعي داشتند. از نظر استراتژي های مدريعي تعارض به ترتيب؛ ۴۹/۷٪ استراتژي عدم مقابله، ۴۴/۶٪ كنترلى و ۵/۷٪

در عصر كونوني، شناخت ويژگي های شخصيتي افراد در بسياري از موقعيات های زندگي ضرورت پيدا مى کند. شخصيت مدیران در فرآيند و انتخاب روش حل تعارض و سبک مدريعي تاثير گذاشت. تحقيقات نشان مى دهد که بين ويژگي های شخصيتي و سبک مدريعي تعارض، رابطه معنى داری وجود دارد. مدير خونسرد از کثار مساله گذشت و آن را نادideh مى گيرد، در حالی که مدير ديجر واکنش شديد از خود نشان مى دهد [۱]. بنابراین برای دست يابي به اهداف سازمان، توجه به اين عوامل ضرورت دارد. چرا که هر مديری با هر تipe شخصيتي از سبک مدريعي خاصی پيروی مى کند [۲]. تحقيق مهدى پور نشان داد که ويژگي شخصيتي برون گرا با سبک مدريعي تعارض به شيوه همکاري و تشريك مسامي و نرمش رابطه دارد. ويژگي های شخصيتي درون گرایي و روان آزرده گرایي نيز با سبک مدريعي تعارض به شيوه اجبار و اعمال قدرت رابطه دارند و سبک اغلب مدیران در حل تعارض، سبک رقابت است [۳]. همچنان نتایج تحقيق آنتنويونى نشان مى دهد که برخى از فاكتورهای پنج گروه بزرگ شخصيتي شامل برون گرایي، باوجوداني، روان آزرده گرایي، توافق پذيرى و بازيودن به طور معنى داری با سبک های مدريعي تعارض رابطه دارند [۴].

مطالعات نشان مى دهد که يكى از علل و عوامل به وجود آور نده تعارض در سازمان ها، وجود تفاوت های فردی و شخصيتي افراد است. تفاوت های شخصيتي مدیران مى تواند منبع توسعه و خلاقيت يا ريشه بسياري از مشكلات سازمانى باشد و بر عمل، تصميمات و رفتار سازمانى آنان تاثير گذاشت [۵]. به عبارت ديجر، تعارض به اين دليل بروز مى کند که افراد هميشه درخصوص اهداف، موضوعات، عقاید و موارد مشابه توافق ندارند و از آن جا که افراد شاغل در سازمان ها با ويژگي های شخصيتي متفاوتی از جمله کانون كنترل (درون گرا، برون گرا)، قدرت طلبى، عزت نفس، سازگاري با موقعيت و ريسک پذير بودن مشغول فعالیت هستند، موجبات تعارض بيشتر در بين افراد فراهم مى شود. تحقيقات گذشته نشان داده اند که بين ويژگي های شخصيتي و تعارض سازمانى رابطه معنى داری وجود دارد [۶]. نتایج تحقيق نصيري نشان داد که رابطه مثبت معنى دار بين ويژگي های شخصيتي با کانون كنترل و قدرت طلبى کارکنان و تعارض سازمانى (بين فردی) وجود دارد. همچنان بين ويژگي های شخصيتي عزت نفس و سازگاري با موقعيت کارکنان و تعارض سازمانى (بين فردی) ارتباط منفي معنى دار وجود دارد [۷]. تحقيق نبوی در سال ۱۳۸۵ در مورد برسى رابطه بين تipe شخصيتي (برون گرا- درون گرا) و سبک رهبرى (آمرانه- مشاركتي) در مدیران دانشگاه تهران، بيانگر وجود رابطه معنى دار بين ويژگي شخصيتي برون گرا با سبک مدريعي مشاركتي و نيز وجود رابطه معنى دار و مثبت بين ويژگي شخصيتي درون گرا با سبک مدريعي آمرانه است [۸]. همچنان تحقيق فونگ نشان داد که ويژگي شخصيتي، عاملی

۰/۷۹ برای عوامل C، A، O، E در تحقیق ملازمات، خسایاب اعتبار آزمون-آزمون مجدد در فاصله ۳۷ روز در مورد ۷۶ نفر از فرزندان شاهد بهتریپ ۰/۸۳، ۰/۷۸، ۰/۷۳، ۰/۷۹، ۰/۸۵ برای روان‌آزده‌گرایی، برون‌گرایی، بازیودن، موافق بودن و باوجودانی گزارش شده است [۲۳]. ضریب آلفای کرونباخ نیز برای روان‌آزده‌گرایی ۰/۸۶، برون‌گرایی ۰/۸۳، بازیودن ۰/۸۴ موافق بودن ۰/۷۶، باوجودانی ۰/۸۷ و ضریب آلفای کل برابر ۰/۸۳ به دست آمده است. در زمینه روایی همزمان این پرسشنامه و پرسشنامه نشانگر ریخت مایزبریکر، پرسشنامه چندنبهای شخصیتی مینه‌سوتا، پرسشنامه تجدیدنظرشده کالیفرنیا، بررسی مزاج گیلفوردو زکرمن، فهرست رگه‌ها و مقیاس رگه بین‌فردی، رابطه بالایی گزارش شده است. گزارش‌هایی نیز در ارتباط با روایی عوامل NEO فرم کوتاه ارایه شده است. مک‌کرا و کاستا اظهار می‌دارند که ابزار کوتاه‌شده NEO با فرم کامل آن مطابقت دقیقی دارد، به‌گونه‌ای که مقیاس‌های فرم کوتاه، همبستگی بالاتر از ۰/۶۸ با مقیاس‌های فرم کامل دارند. مک‌کرا و کاستا در مطالعه دیگری گزارش می‌کنند که اعتبار پنج‌عاملی NEO براساس همبستگی با ارزیابی‌های همسر و همسالان بهتریپ در دامنه‌ای از ۰/۴۴-۰/۶۵ برای باوجودانی تا ۰/۶۵ برای بازیودن قرار دارد. در ضمن در این مطالعه گزارش شده است که این پرسشنامه، ۸۵٪ واریانس را در اعتبار همگرا که از ارزیابی‌های صفات مشابه با استفاده از تایید صفت و ارزیابی‌های همسر و همسالان به دست آمده است، تبیین می‌کند [۱۹].

پرسشنامه سبک مدیریت (رهبری) دارای ۳۵ سؤال و شامل ۳ سبک مدیریت آمرانه-اجباری، سبک آمرانه خیرخواهانه-مشورتی و سبک مشارکتی است که روایی و پایایی آن معتبر است. اعتبار این پرسشنامه برابر با ۰/۸۲ به دست آمده و در سطح آلفای ۱٪ معنی‌دار است [۱۵]. نمره‌گذاری در این پرسشنامه براساس لیکرتی انجام می‌گیرد. نمره یک تا ۵ بهتریپ برای سطوح خیلی کم، کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد در نظر گرفته شده که برای برخی از سؤالات، نمره‌گذاری به صورت معکوس انجام می‌شود. معیار قضاوت برای تعیین سبک رهبری مدیران مورد مطالعه به این صورت بود: مدیرانی که نمره بین ۳۵ تا ۱۰۷ را کسب نمایند، دارای سبک مدیریت آمرانه-اجباری هستند. مدیرانی که نمره بین ۱۰۸ تا ۱۳۱ را کسب کنند، سبک مدیریت آمرانه خیرخواهانه-مشورتی دارند و مدیرانی که نمره بیشتر از ۱۳۲ را کسب نمایند، دارای سبک مدیریتی مشارکتی هستند. پرسشنامه سبک مدیریت تعارض نیز حاوی ۳۰ سؤال است که چگونگی برخورد مدیران در انجام کار را با موقعیت‌های تعارض مورد توجه قرار داده و هریک از سؤالات از یک تا ۷ نمره درجه‌بندی شده است. حداکثر امتیازات این مقیاس، نمره ۲۱۰ است. در این مقیاس به بررسی ۳ سبک و شیوه حل تعارض پرداخته می‌شود. سبک راه حل جو، سبک ناسازش کار و سبک اعمال کنترل که

استراتژی راه حل جو داشتند [۱۷].

بدون شک سبک رهبری مدیران در هدایت صحیح کارکنان در جهت اهداف سازمانی موثر است. استفاده از بهترین سبک رهبری یا مدیریت و بررسی فاکتورهای موثر بر آن منجر به افزایش اثربخشی و کارآبی کارکنان و سیستم خواهد شد. اگرچه تحقیقات کافی در این زمینه به‌ویژه در سیستم‌های نظامی صورت نگرفته است، اما مطالعاتی در حوزه‌های مختلف انجام شده که به آنها اشاره شد. به هر صورت نتایج این تحقیق می‌تواند برای محققان و به‌ویژه فرماندهان نظامی، نگرش و دیدگاهی علمی آورده و مراکز نظامی را در جهت گزینش و به کارگیری صحیح مدیران (با توجه به ویژگی‌های شخصیتی و رفتاری آنان) در پست‌های حساس و کلیدی یاری نماید تا در نهایت عملکرد سازمان بهبود یابد.

هدف از تحقیق حاضر، بررسی رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی، سبک رهبری و مدیریت تعارض و رابطه آنها در یکی از واحدهای نظامی بود.

روش‌ها

این تحقیق، یک مطالعه میدانی از نوع مقطعی و به‌شیوه همبستگی است که در سال ۱۳۸۸ انجام شد و براساس اهداف ویژه آن از نوع کاربردی محسوب می‌شود. جامعه مورد بررسی، کلیه مدیران ارشد صفتی یکی از واحدهای نظامی بود. حجم نمونه براساس جدول مورگان برابر با ۲۰۰ نفر تعیین شد که این افراد با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند.

ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه شخصیتی NEO، پرسشنامه سبک مدیریت (رهبری) و پرسشنامه سبک مدیریت تعارض بود. نسخه تجدیدنظرشده پرسشنامه شخصیتی NEO نوعی پرسشنامه خودستجوی ویژگی‌های شخصیتی است که مبتنی بر یک الگوی معروف شخصیتی به نام مدل پنج‌عاملی است [۱۸]. این پرسشنامه شامل ۶۰ سؤال است که در این روش حداقل نمره، صفر و حداقل نمره ۴۸ است. درخصوص اعتبار NEO فرم کوتاه، نتایج چندین مطالعه حاکی از آن است که زیرمقیاس‌های NEO فرم کوتاه، همسانی درونی خوبی دارند. به عنوان مثال مک‌کرا و کاستا، ضریب آلفای کرونباخ را بین ۰/۶۸ و ۰/۸۶ برای موفق‌بودن تا ۰/۸۶ روان‌آزده‌گرایی گزارش کرده‌اند [۱۹]. هلاکن نیز ضریب آلفای این ۵ عامل را در دامنه ۰/۷۶ برای گشودگی تا ۰/۸۷ روان‌آزده‌گرایی گزارش می‌کند [۲۰]. نتایج مطالعه مورادیان و نزلک نیز حاکی از آن است که آلفای کرونباخ روان‌آزده‌گرایی، برون‌گرایی، بازیودن، موافق‌بودن و باوجودانی بهتریپ عبارت است از: ۰/۸۴، ۰/۷۵، ۰/۷۴ و ۰/۸۳ [۲۱]. این پرسشنامه در ایران توسط گروسوی هنچاریابی شده است [۲۲]. اعتبار این پرسشنامه با استفاده از روش آزمون-آزمون مجدد در مورد ۲۰۸ نفر از دانشجویان به فاصله ۳ ماه بهتریپ ۰/۸۳، ۰/۷۵، ۰/۷۴ و ۰/۸۰ به داشتند [۲۳].

تجربه نسبت به بهرگاهی از راهبرد را حل جویی در مدیریت تعارض تمایل پیدا می‌کنند [۳]. با توجه به آموزش‌هایی که مدیران به صورت دوره‌ای درخصوص مدیریت بحران و حل مشکلات در موقع عادی و بحرانی می‌گذرانند و همچنین با توجه به تجربیات ۸ سال دفاع مقدس که مبتنی بر ارایه راه حل منطقی برای حل تعارض است، تمایل به استفاده از این شیوه، طبیعی به نظر می‌رسد. اگرچه بیشتر مطالعات در محیط‌های غیرنظامی نشان می‌دهد که افراد به ترتیب استراتژی‌های عدم مقابله، کنترلی و راه حل جویی را استفاده می‌کردن.

براساس نتایج مطالعه حاضر، ویژگی شخصیت توافق‌پذیر بیشترین ویژگی شخصیتی در بین مدیران ارشد بود و بعد از آن به ترتیب ویژگی‌های شخصیتی بازبودن، باوجودانی، روان‌آرده‌گرایی و بروون‌گرایی قرار داشتند که این نتیجه با نتایج تحقیق کمزبان در کشورهای ایالات متحده، ترکیه و اردن همخوانی دارد [۱۰]. توافق‌پذیری، بعدی از شخصیت است که درجه خوش‌خلاقی، تعامل و اعتمادپذیری فرد را شرح می‌دهد. باید به این نکته توجه داشت که اکثر مدیران ارشد امروزی، در ۸ سال دفاع مقدس حضور داشته‌اند. این افراد که اکثراً دارای ویژگی شخصیت توافق‌پذیر بوده‌اند، به صورت داوطلبانه به جبهه‌های جنگ اعزام شدند و این ویژگی شخصیتی تا به امروز در بین این مدیران حفظ شده است. همچنین با توجه به این که یکی از خصوصیات افراد نظامی حفظ اسرار نظامی است، اکثر این افراد در هنگام گزینش طوری انتخاب می‌شوند یا قابلیت ارتقا در سیستم را پیدا می‌کنند که کمتر تمایل به ایجاد ارتباطات بین‌فردي و اجتماعي داشته باشند.

نتیجه این بررسی نشان داد که بین ویژگی شخصیت روان‌آرده‌گرایی با نمره مدیریت رابطه منفی و معنی‌دار وجود دارد. این نتیجه با نتیجه تحقیق خسروی که میانگین بعد روان‌تجوردی را کمتر از حد متوسط به دست آورده است، همخوانی دارد [۲۴]. می‌توان چنین بیان نمود که افراد با ویژگی شخصیت روان‌آرده‌گرایی کمتر از سبک‌های مدیریتی آمانه خیرخواهانه-مشورتی و مشارکتی استفاده می‌کنند. به عبارتی، مدیران با ویژگی شخصیت روان‌آرده‌گرایی در تصمیم‌گیری‌ها و انجام امور کمتر از نظرات دیگر همکاران استفاده می‌کنند.

بین ویژگی شخصیت بروون‌گرایی با نمره مدیریت رابطه مثبت و معنی‌دار وجود داشت. یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که هرچه افراد بروون‌گرایی باشند، بیشتر به سبک‌های رهبری مشارکتی و آمانه خیرخواهانه-مشورتی تمایل دارند و افراد با سبک ناسازش کار بیشتر تمایل به سبک‌های آمانه خیرخواهانه-اجباری دارند که تحقیق نبوی نیز این یافته را تایید می‌کند [۸]. براساس این رابطه می‌توان چنین بیان کرد که مدیران بروون‌گرای افرادی اجتماعی و دارای روابط بین‌فردي قوی و فعال در فعالیت‌های جمعی و گروهی هستند و در اتخاذ تصمیم و انجام امور از مشورت دیگر همکاران بهره‌مند می‌شوند. در نتیجه این

بین سبک مدیریت تعارض را حل جو با گروه‌های سه‌گانه سبک رهبری رابطه معنی‌دار وجود داشت ($p=0.001$; $df=186$ و $F=7/55$). به این صورت که مدیرانی که سبک مدیریت تعارض را حل جو را استفاده می‌کردن، بیشتر به استفاده از سبک آمانه-اجباری در مقایسه با سبک مشارکتی تمایل داشتند.

بین سبک اعمال کنترل با سبک‌های رهبری نیز رابطه معنی‌دار مشاهده شد ($p=0.001$; $df=189$ و $F=14/95$). به این صورت که بین سبک مشارکتی با سبک آمانه خیرخواهانه-مشورتی و سبک آمانه-اجباری تفاوت معنی‌دار وجود داشت. به عبارت دیگر، مدیرانی که سبک اعمال کنترل را استفاده می‌کردن، بیشتر متمایل به استفاده از سبک آمانه خیرخواهانه-مشورتی در مقایسه با سبک آمانه-اجباری بودند.

بین سبک مدیریت آزمودنی‌ها با گروه‌های روان‌آرده‌گرایی تفاوت معنی‌دار وجود داشت ($p=0.026$; $df=186$ و $F=3/85$). مدیرانی که دارای ویژگی شخصیت روان‌آرده‌گرایی بودند، تمایل به سبک مدیریتی آمانه-اجباری داشتند و هرچه ویژگی شخصیت روان‌آرده‌گرایی در آنها کم بود، گرایش مدیران به استفاده از سبک مشارکتی بیشتر بود.

بین سبک ناسازش کار آزمودنی‌ها با گروه‌های توافق‌پذیری تفاوت معنی‌دار وجود داشت ($p=0.037$; $df=192$ و $F=4/34$). به عبارت دیگر، مدیران ارشد که در موقع بوجود‌آمدن بحران یا مشکل از سبک ناسازش کار استفاده می‌کردن، دارای ویژگی شخصیت توافق‌پذیر نبودند.

بحث

براساس یافته‌های مطالعه حاضر، سبک آمانه خیرخواهانه-مشورتی بیشترین سبک رهبری و سبک مشارکتی کمترین سبک رهبری مورد استفاده بود. با توجه به این که جامعه مورد مطالعه، جامعه‌ای نظامی بوده و فرهنگ غالب در این محیط، فرهنگ اسلامی و ارزشی است، به نظر می‌رسد ترکیب این دو خصوصیت منجر به استفاده بیشتر از سبک آمانه خیرخواهانه-مشورتی در بین مدیران شده است. طبق یافته‌های مطالعه، سبک را حل جو بیشترین میانگین را در مدیریت تعارض و سبک اعمال کنترل کمترین میانگین را به خود اختصاص داده است. بنابراین می‌توان چنین بیان کرد که مدیران واحد نظامی مورد بررسی، به استفاده از سبک را حل جو در تعارضات بیشتر تمایل داشتند. این نتایج در مطالعات دیگر از جمله مطالعه زرینوشه نیز تایید شده است [۱۶]. همچنین نتایج به دست آمده از تحقیق دیگری مشخص نمود که اکثر مدیران با افزایش سن و

- همچنین یافته‌های مطالعه نشان داد که بین سبک راه حل جو و سبک اعمال کنترل با ویژگی شخصیت برون‌گرایی و بین سبک ناسازش کار با ویژگی شخصیت برون‌گرایی، رابطه مثبت و معنی دار وجود دارد. افراد با ویژگی شخصیت برون‌گرا بیشتر به استفاده از سبک راه حل جو و سبک اعمال کنترل و افراد با ویژگی شخصیت روان‌آزرده‌گرایی بیشتر به سبک ناسازش کار تمایل داشتند. به هر حال، یکی از علل بروز تعارض در سازمان، تفاوت در شخصیت افراد است. چرا که انسان‌ها به موازات رشد و تکامل، از نظر قدرت جسمانی و توانایی، سطح ادرارک، هوش و حافظه و روحیات به تدریج تفاوت‌هایی پیدا می‌کنند. این تفاوت‌های فردی و شخصیتی بین انسان‌ها موجب می‌شود که در فعالیت‌های مشترک بین آنها تعارض پدیدار شود. به عبارت دیگر، تفاوت‌ها موجب بروز تعارض در رفتار اجتماعی و سازمانی می‌شود.
- بین سبک راه حل جو و سبک اعمال کنترل با نمره سبک رهبری رابطه مثبت و معنی دار وجود داشت. بدین ترتیب مدیرانی که در سبک مدیریت تعارض از دو سبک راه حل جو و سبک اعمال کنترل استفاده می‌کنند، شیوه مدیریت آنها بیشتر مشارکتی و آمرانه خیرخواهانه- مشورتی است و این مدیران در انجام امور محوله و نیز در تصمیم‌گیری‌های خود از دیگر همکاران و زیرستان خود مشورت گرفته و نسبت به دیگران بی‌تفاوت نیستند. بررسی تحقیقات انجام شده در این زمینه که در جای خود گزارش شده است، تایید کننده این رابطه است.
- ### نتیجه‌گیری
- سبک آمرانه خیرخواهانه- مشورتی بیشترین سبک رهبری مورد استفاده در بین مدیران ارشد واحد نظامی مورد مطالعه است و بیشتر مدیران به استفاده از سبک راه حل جو در حل تعارضات تمایل دارند. همچنین ویژگی شخصیت توافق‌پذیر، بیشترین ویژگی شخصیتی مدیران ارشد این واحد است. ویژگی شخصیت برون‌گرایی با سبک مدیریت مشارکتی، رابطه مثبت و ناسازش کار با سبک مدیریت مشارکتی، رابطه منفی دارد. سبک راه حل جو و سبک اعمال کنترل نیز با نمره سبک مدیریت رابطه مثبت دارد. بین ویژگی شخصیت روان‌آزرده‌گرایی با نمره مدیریت، رابطه منفی و معنی دار وجود دارد.
- ### منابع
- 1- Osif Bonnie A. Personality and the workplace: Difficult employees. Libr Manag. 2005;19(4):212-7.
 - 2- Salehi A. Studying the relationship between personality traits with marital satisfaction of Iranian revolutionary guards' resident of Hakimiyeh Township, Tehran [dissertation]. Tehran: University of Imam Hussein; 2008. [Persian]
 - 3- Mehdipour A. Studying the personality characteristics and conflict management strategies in health headquarters managers in five forces corps. Tehran: Baghiyatallah University of Medical Sciences; 2002. [Persian]